

[Madsen-Mygdal.]

det er ganske nødvendigt, hvis Virksomhederne skal holdes i Gang. Og det er desværre et Omraade, som de Herrer indenfor Regeringen og Regeringspartierne ikke har tilstrækkeligt Øje for. Kapital skal der til, og den, der ikke har Kapital, maa prøve paa at komme frem ved at laane, og det kan alt sammen være haardt nok og ganske særlig haardt for Landbruget, naar man ved, at foruden Forrentning af de Laan, som Landmændene selv har stiftet og faaet direkte udbetalt til nyttige Formaal i Landbruget, er der en anden meget haard Byrde, som Landbruget maa bære paa, uden at det selv har været ude om det, nemlig de store og stærkt forøgede kommunale Ejendomsskatter, selv om Amtsskatterne som Resultat af den forrige Regerings Virksomhed er bragt noget ned i Øjeblikket. Som sagt, det ærede Medlems store Medfølelse med Landbrugets Kaar i den Henseende respekterer jeg fuldt ud. Men hvad er det saa, det ærede Medlem vil gøre overfor Landbrugets Gældsforpligtelser, vil det ærede Medlem selv betale Gælden? Nej, det vil han ikke, og det vilde ogsaa være for meget forlangt. Vil det ærede Medlem da, at Staten skal betale Gælden? Aldeles ikke, og det vilde for øvrigt ogsaa være en temmelig forrykt Idé, Staten er jo godt nok selv med i Retning af Gæld, den har til visse nok at forrente og nok at afdrage, der er i saa Henseende nok at betale for Skatteyderne, og jeg har da heller ikke hørt, at det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen for Alvor vilde hævde, at det var Staten, der skulde betale Landbrugets Gæld. Men hvad er det da, det ærede Medlem vil gøre overfor Landbrugets Gældsbyrde? Det ærede Medlem vil slet ingenting gøre, han vil blot forøge den anden store Byrde: de faste Ejendomsskatter — eller de løse Ejendomsskatter maa vi hellere sige, det er hans Bidrag til Gældskrisens Afhjælpning at forøge den Skatteprioritet, som det offentlige har indskudt foran de Prioriteter, Landmanden selv har stiftet. Efterhaanden som den høje Regering naar saa vidt i sine Overvejelser, at den kan fremsætte Forslag for Rigsdagen i den Retning, som vi i Gaar hørte den højtærede Landbrugsminister udvikle det — jeg skal ikke bruge Tiden til at komme ind derpaa, da jeg gaar ud fra, at der senere vil blive Lejlighed dertil, idet disse vidtgaaende Reformplaner vel nok vil blive omsat i Lovforslag til sin Tid — tror jeg nu nok, at Landbrugets Udøvere, og det ganske bortset fra, om deres Ejendom

er stor eller lille, vil sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen: Du har et godt Hjertelag, Niels Frederiksen, og du skal have mange Tak for din store Hjælpssomhed; men vi vil alligevel hellere prøve paa at hjælpe os selv; det er gaaet før, og lad os se, om det ikke kan gaa en Gang endnu, naar vi blot maa være fri for den Hjælp, du har tiltænkt os! Og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at han, hvis han virkelig har saa stor Interesse for Landbrugets Gældsforpligtelser, som han har, og mener, der er noget at gøre ved at ændre Ejendomsbeskatningen, saa skulde interessere sig mere for at faa denne Ejendomsskat ned i Stedet for at faa den sat i Vejret.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger. Der er jo under denne Debat fremsat adskillige andre Betragtninger, som frister til nærmere Belysning og Imødegaaelse, men under Hensyn til, at man vel tør gaa ud fra, at der under Behandlingen af de allerede fremsatte og eventuelt senere tilkommende Lovforslag vil blive nærmere Lejlighed til at komme ind paa Enkeltheder, skal jeg indskrænke mig til de Bemærkninger, jeg her har fremsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Lundberg har Ordet for en kort Bemærkning.

Lundberg: I Anledning af, at Arbejdet ved Lille Bælts Broen stadig ligger stille, udtalte det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at Spørgsmaalet for ham ikke var det, hvorvidt Skylden laa hos Arbejderne eller hos Arbejdsgiverne, og jeg kunde forstaa, at det ærede Medlem saaledes ikke mente, det havde nogen Betydning, at Arbejderne blev skambudt for dette Arbejde. Nej, sagde det ærede Medlem, Skandalen ligger deri, at man stadig ikke har kunnet blive enig — og det gælder begge Parter — om at genoptage Arbejdet. Men, sagde det ærede Medlem videre, det er et saadant Forhold, Regeringen yderligere ønsker at støtte ved at foreslaa Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed ophævet. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, om han, hvis han var Statsminister i Dag, med denne Lov i sin Haand — Loven om Arbejds- og Erhvervsfrihed eksisterer jo som bekendt endnu — kunde tvinge Entreprenørerne til at forliges med Arbejderne og sætte Arbejdet i Gang igen. Ellers bliver der ikke nogen Logik i det ærede Medlems Udtalelse om, at det er et saadant Forhold, Regeringen fortsat ønsker at støtte